

Verses-Sarok

Dsida Jenő / A kovakő

Acél, kovakő az én furcsa lelkem,
melyeket folyvást összecsapkodok,
s a szűzi szikrák szertecsiholódnak
és néha-néha lángja is lobog.
Ti csak nézitek, ennyi mérve rátok,
semmi egyebet nem kell tennetek!
Ti örömtökre csiholom a lángot
fény-boldogság és béke veletek!
E fényüzenet én egyetlen kincsem,
de szívem csupa áldva-szerető,
s csak ütöm, ütöm Tinetek a szikrát,
míg elkopik, vagy szétreped a kő.

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

József Attila: SZERELEM EZ?

Órjöngök, Rád ha néznek,
Szeretne ütni két kemény ököl,
Hogy utálom ízét a sárga méznek,
Agyamban hogy csak arcod tündököl,
Hogy megvetem szelét az élet-vésznek

S haraggal bámulok az égre föl
S ha sírni kéne, könnyeim is késnek
S belőlem minden jóérzést kiöl.
Szerelem ez? vagy, haj nem is tudom csak,
Csak azt tudom, hogy megbolondulok,
Bronzajkaim, mint gyáva koldusok,
Csókmozsaért könyörgenek - agyoncsap,
Érzem, szaladj, rohanj kezem elől!
Ihaj! ha egyszer öklöm öldököl,
Ideráncigállak, nézd kevélyen, büszkén
Hogy zúz sebet e gyáva két ököl
S csókolj bolondul holtak füstös üszkén.
Akarom kezeimbe sodorni hajad,
Akarom megizelni telér ajakad,
De mondd nekem, ki eddig nem is hittem,
Karodban él az ifju Életisten!